

A
J
N
G
E
L

CENTAR ZA KULTURU ČAKOVEC

K R E Š I M I R
H L E B E C
T I J E L O O D S U T N O S T I

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančič

Suorganizator izložbe: Centar za kulturu Čakovec
Za suorganizatora: Ladislav Varga

Izdavač: Zlati Ajngel, Varaždin
Za izdavača: Darko Sačić
Katalog: Darko Sačić

Predgovor: Ksenija Kipke, prof.
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

Zlati Ajngel d.o.o.
42000 Varaždin, Gajeva 15, tel.
+385 42 212 702, fax +385 42 214 066
e-mail: info@ajngel.hr
web: www.ajngel.hr

PROGRAM PODRŽAVA MINISTARSTVO KULTURE RH

S P O N Z O R

P R O G R A M A

V A R A Ž D I N
4 . - 2 0 . 9 . 2 0 0 9 .

T I J E L O O D S U T N O S T I

Već kod prvog pogleda na slike u olovci Krešimira Hlebca, ostajemo zadivljeni, ali i zbunjeni. Fascinirane fotografskom točnošću oblika, intrigira nas cjelina, uglavnom začudna i pomaknuta. I tu negdje uhvaćeni u međuprostoru mogućeg i nemogućeg, počinjemo promišljati vječno pitanje *mimesisa* i autorske autonomije u umjetnosti.

Pitanje imitacije isječka stvarnosti u umjetničkom djelu doista je staro kao i umjetnost sama.

Krešo je jedan od rijetkih suvremenih mladih umjetnika koji se u potpunosti posvetio crtežu olovkom, kojom zapravo više slika nego crta. Tehnika olovke i ugljena, boja crno-bijele fotografije, suprotstavljene plohe svjetla i sjene, samokontrola poteza, njegove su osnovne, prepoznatljive reference. Neobičnom minucioznošću iscrtkava svjetlost i sjenu na plohama, uglavnom zanemarujući detalje i tako zapravo od viđenih, realnih oblika kreira ekspresivni, crno-bijeli ambijent minimalistički hladan i do bola ispunjen znakovitom tišinom. Istovremeno dakle, imitativan i ekspresivan, površnog gledaoca zavodi sličnošću s onim što sam može ili hoće pojmiti, a onom drugom gledaocu koji je sklon ući u međuprostore sive tišine, nudi neobičnu igru znakovlja i simbolike. Igru u kojoj će zainteresirani promatrač moći iskrenirati više različitih značenja i osjetiti radost igre istovremeno.

Imitacija isječka stvarnosti s početka priče tako dobiva sasvim novu, osobnu dimenziju. Niti je isječak stvarnosti zadan, niti ga je moguće imitirati, niti ga itko može jednako vidjeti, a kamoli doživjeti. Dojam stvarnosti gotovo fotografski sličan stvarnosti samoj, zapravo je u svojoj biti nestvaran, virtualan, kao i stvarnost sama.

Ponekad će nam se učiniti da u Hlebecovim ambijentima osjećamo ugođaj magičnog realizma u naglim arkadnim skraćanjima, ili prividni besmisao nadrealnih hermetičnih sklopova. I bit ćemo u pravu, jer ti su herojski svjetovi također dio, već univerzalnog, globalnog virtualiteta (stvarnosti), koji danas možda više (teže) nego u svoje vrijeme stoji na staklenim nogama poput Dalijeve slona.

Autorska autonomija unutar ovako mimetički samozadanog pristupa oblikovanju, svakako je važnije pitanje u osobnom razvoju umjetnika. Izbor tema i ideja koje će vizualno promisliti, veći je izazov autoru koji olovku ili ugljen koristi postojanom, uigranom vještinom.

Izbor tema razumljivo je raznolik s obzirom da se radi o mladom autoru, ali svakako se mogu uočiti dva bitno različita smjera u pristupu. Ja bih ih nazvala predstavjački i reflektivni. Doduše oni se neprestano isprepliću i preklapaju, ali ipak se na svakom pojedinom djelu može prepoznati prevlast jednoga ili drugoga. Prvi je dominantan u portretima i fokusiranim predmetima, a drugi u svim onim radovima koji sadrže priču. Ali kako je kod Krešimira Hlebca samo tehnika crno-bijela, tako valja primijetiti da tako „predstavjački“ autoportret npr. Sadrži itekako interesantnu, gotovo samoironičnu, „dijaboličnu“ priču, prepunu refleksija na autorovo nematerijalno postojanje. Dok s druge strane u triptisima (Vuprem oči, Prožimanja, Ruke), u kojima vizualizira ideje glazbe, prostora, komunikacije, dakle kompleksna refleksivna područja, za što se nužno koristi predmetima-znakovima, koji su međutim toliko sugestivni svojom vizualnom točnošću da nas upravo oduševljavaju svojom „predstavjačkom“ kvalitetom (Ruke, npr.).

S obzirom da se paralela s fotografijom u nekoliko razina konstantno provlači u ovom opusu, a neki od radova (Prožimanja), sugeriraju i kretanje u virtualnom prostoru, nije čudno što je kadar i kadriranje vrlo važan autorski detalj. U početku su to uobičajeni slikarski kadrovi u koje se jednostavnim nizanjem ili raspoređivanjem komponira priča. Kasnije, primjenom primjerenijeg, ekspresivnog, razlomljenog kadra i srodne izlomljene kompozicije dobiva efekt fluidnog kretanja zvuka, čiju bezgraničnost pojačava i naglašenim otvorenim kompozicijama, rezanjem objekata i postavom dijelova u triptih (Vuprem oči). Tu su još i fotografski i popartistički krupni planovi, možda i ponajbolji, u multipliciranoj postavi sa dakako sasvim drugačijim značenjskim efektom.

Upravo ta toliko klasična i toliko jednostavna kombinacija horizontale i vertikale sažima bit djela Krešimira Hlebca, istovremeno na razini kompozicije i kadra, ali i teme i načina izvedbe crteža i promišljanja djela u cjelini.

I konačno, Krešimir Hlebec je autor mlađe generacije, akademski slikar- grafičar, koji svojim radom spaja klasični pristup umjetničkom oblikovanju i sasvim suvremeni odnos prema temi. Klasičnoj kompoziciji i preciznoj izvedbi crteža do savršenstva, pridodaje slikarski, gotovo barokni odnos prema svjetlosti i sjeni, a sklonost velikim ravnim plohama odaje minimalističku potrebu za redom u svijetu koji stvara. U takav klasični okvir zatim ulazi suvremenost sveprisutnom sumnjom, propitivanjem, ironijom. Ulaze likovi, predmeti, mogući i nemogući i počinje priča, sukob, drama. Događa se zadivljenost i zbunjenost. Imitacija života u autonomnom svijetu slike. Svaka sličnost sa suvremenom nadrealnom svakodnevicom sasvim je izvjesna.

B I O G R A F I J A

Krešimir Hlebec rođen jer 1973. godine u Čakovcu, diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1998. godine, smjer akademski slikar-grafičar, u klasi profesora Zdravka Tišljara. Kontinuirano izlaže na samostalnim izložbama u žiriranim izlagačkim prostorima. U njegovom radu najveću ulogu imaju tradicionalni oblici likovnog izraza (crtež, grafika, slikarstvo). Teme njegovih radova su suvremenske. Kroz njih vrlo često dotiče neke aspekte suvremenog života, što lako promiče površnom promatraču čiju pažnju privlači raskošnom tehnikom. Živi i radi u Čakovcu.

S A M O S T A L N E I Z L O Ž B E

1998.	Varaždin, oblici i varijacije Galerija centra za kulturu i obrazovanje Zagreb	2004.	Od mističnog realizma do metafizičkog nadrealizma Izložbeni prostor Centra za kulturu Čakovec
2000.	Razgibavanje duha Galerija M65, Grožnjan Grad krletka srebrnog plamena Galerija centra za kulturu Čakovec	2005.	Crteži Gradski muzej Bjelovar, Mala galerija Krčke teme Galerija Decumanus, Krk
2003.	Via crucis Samostan Svete Marije, Glavotok, otok Krk Grad krletka srebrnog plamena Galerija DoraArt, Varaždin	2006.	Crteži Centar Banffy, Lendava
		2007.	Prožimanja Muzej Međimurja Čakovec